

Arrest

nr. 206 244 van 28 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 22 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. KEULEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, S.J. (...), bent een Indiase staatsburger afkomstig uit het district Nawanshahr te Punjab. U bent sikh van geloofsovertuiging geboren op (...).

Uw vader en uw oom werden door een vijand genaamd J.S. (...) beschoten in 1994 omwille van een grondconflict. Ze overleefden deze aanslag. Daarna dienden ze een klacht tegen J. (...) bij de politie, waarna ze door J. (...) bedreigd werden zodat ze hun klacht zouden intrekken. Omwille van dit conflict verliet uw vader India in 2002 en ging naar het Verenigd Koninkrijk waar hij een verzoek deed om internationale bescherming en volgens uw verklaringen ook een positief antwoord kreeg op zijn verzoek. Uw oom verliet het land in 1998 en woont sindsdien in Dubai. Uw broer werd door de handlangers van J.S. (...) geslagen in 2012 waarna hij ook naar het Verenigd Koninkrijk is gegaan. Hij woont momenteel bij uw vader en beschikt niet over een verblijfsrecht. Uzelf werd ook twee keer

geslagen door deze mensen. De eerste keer was in februari 2016 toen u op een veld aan het spelen was. Toen wist u niet waarom u geslagen werd. De tweede keer hebben ze u twee maand voor uw vertrek, dus rond september 2017, geslagen. Toen hebben ze ook gezegd dat ze de mannen van J. (...) waren. Thuis vertelde u wat er gebeurd was aan uw familie. Ze hebben u dan verteld dat J. (...) een oude vijand is van uw vader. Tot dan toe wist u niets van deze vijandschap. Uw familieleden hebben beslist dat u voor uw veiligheid het land moest verlaten. Uw grootvader van moederszijde heeft voor u een toeristenvisum geregeld afgegeven door de Griekse Ambassade te New Delhi. Zo kwam u in november 2017 per vliegtuig in Griekenland aan. U bleef twee dagen in een hotel in Athene waarna u per vliegtuig verder reisde naar Frankrijk. U verbleef een maand in Frankrijk in een sikh-tempel. Daarna ging u met de trein naar Duitsland waar u twee à drie maanden bleef in een sikh-tempel in Essen. U wilde uw broer en uw vader vervoegen in het Verenigd Koninkrijk. U werd echter op 8 maart 2018 opgepakt in België. U kon geen geldige identiteits- of verblijfsdocumenten aantonen waardoor u overgebracht werd naar het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas. U verklaarde initieel dat u Dora S.S. (...) heette, geboren op 30 april 1995 en afkomstig uit Pakistan. U verklaarde ook dat uw leven in gevaar was in Pakistan. U zou daar vermoord kunnen worden. U wilde geen namen van vijanden noemen omdat u bang was voor uw familie. U verklaarde dat u onderweg was naar Duitsland en dat u daar een verzoek wilde indienen om internationale bescherming. U wilde in België geen aanvraag doen om internationale bescherming.

Na onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) kwam uw echte identiteit naar voren. Een repatriëring naar India werd gepland op 18 april 2018. U diende echter op 16 april 2018 uw eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende kopieën neer: een verklaring van uw vader en van uw dorpsleider betreffende het conflict met J.S. (...), een foto van uw vader in het ziekenhuis in 1994, de kaart van het ziekenhuis waar hij opgenomen werd in 1994 en een onleesbaar document dat volgens u een politierapport zou zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het CGVS kan immers geen geloof hechten aan uw verklaarde problemen in India.

Eerst en vooral dient te worden gewezen op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. U kwam in november 2017 in Griekenland aan waar u slechts twee dagen bleef. U reisde daarna verder naar Frankrijk waar u een maand bleef in een sikh-tempel (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Daarna reisde u naar Essen, Duitsland waar u gedurende twee à drie maand in een sikh-tempel verbleef. U wilde naar Engeland reizen om uw vader en broer te vervoegen maar werd echter opgepakt in België op 8 maart 2018. In geen van deze EU-landen waar u verbleef hebt u bescherming aangevraagd. U wist niet dat men in België internationale bescherming mocht aanvragen, zo stelde u. U wist echter wel dat een asielpcedure bestond in Duitsland (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Ook toen u hier opgepakt werd hebt u verklaard dat u van plan was om naar Duitsland te gaan waar u internationale bescherming wilde aanvragen. Aan uw verklaringen kan geen geloof worden gehecht. U hebt immers zelf verklaard dat u "absoluut geen asiel wilde aanvragen in België" (zie Weerslag van het gesprek in het kader van het hoorrecht, dd. 13 maart 2018, vraag 7). Hieruit kan afgeleid worden dat u wel wist van het bestaan van de mogelijkheid om een aanvraag om internationale bescherming te doen in België maar dat u weigerde om dat te doen om bepaalde redenen. Verder werd u tijdens uw onderhoud door het CGVS ook de vraag gesteld waarom u in Duitsland geen bescherming aanvroeg tijdens uw verblijf van twee à drie maand daar. U antwoordde dat u geen bescherming vroeg omdat u naar Engeland wilde gaan, hetgeen dan uw eerdere verklaring tegenspreekt. Toen u even later gevraagd werd wat u dan wilde doen in Engeland verklaarde u dat u samen met uw vader en broer wilde werken in Engeland. Gevraagd of u daarnaast nog andere doelen had, antwoordde u negatief (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Nergens uit uw verklaringen kan gelezen worden dat u van plan was om bescherming aan te vragen in Engeland.

Bovendien werd ook opgemerkt dat u wel kennis had van het asielsysteem in België. U hebt immers valse verklaringen afgelegd betreffende uw naam, nationaliteit en geboortedatum met als doel om niet teruggestuurd te worden naar India. Zo hebt u initieel verklaard een Pakistaanse burger te zijn die voor zijn leven zou vrezen in Pakistan omwille van de problemen tussen christenen en moslims daar (Weerslag van het gesprek in het kader van het hoorrecht, dd. 13 maart 2018, vraag 2, 5, 6). Toen uw echte identiteit naar boven kwam gaf u toe uit India afkomstig te zijn. Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u gevraagd waarom u valse identiteitsgegevens heeft gebruikt. U antwoordde dat u niet naar India wilde teruggestuurd worden en zich daarom voordeed als Pakistaan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Dit toont enigszins aan dat u wel toegang had tot de informatie dat, indien u zich voordeed als Pakistaan, u mogelijk meer kans zou maken op internationale bescherming, wat uw vermeende onwetendheid van het asielsysteem in België duidelijk tegenspreekt. Tot slot hebt u zelf ook aangegeven dat uw vader reeds in 2002 bescherming heeft aangevraagd in Engeland. Hij zou een positief antwoord hebben gekregen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Zo woont hij sindsdien als vluchteling in Engeland. Iemand wiens vader zelf gebruik heeft gemaakt van het recht op het aanvragen van bescherming, zal duidelijk wel op de hoogte zijn geweest van deze mogelijkheid. U bent trouwens ook een opgeleid persoon die omringd wordt door een netwerk in Europa (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). U verbleef verschillende weken of maanden in sikh-tempels waar u in contact kwam met andere mensen. U zou hen ook hebben kunnen vragen hoe u een verzoek moest indienen voor internationale bescherming, mocht u die intentie en noodzaak hebben. Van iemand die beweert omwille van een gegronde vrees voor vervolging zijn thuisland te hebben verlaten, kan en mag er verwacht worden dat deze zich na aankomst in een veilig land zo snel mogelijk tot de bevoegde diensten daar zou wenden om bescherming aan te vragen. De vaststelling dat u hiermee zes maand lang wachtte, en dan pas dergelijke aanvraag deed wanneer al een repatriëring naar uw herkomstland gepland werd, breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees volledig af. Het vermoeden bestaat dan ook dat u een verzoek om internationale bescherming indiende louter om een repatriëring naar India af te wenden.

Ten tweede zijn er belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw eerdere verklaring betreffende uw problemen en uw latere verklaringen. Initieel verklaarde u voor DVZ dat uw vijand u twee keer getracht heeft om te ontvoeren waaraan u telkens kon ontsnappen. Het zou hen uiteindelijk twee maand voor uw vertrek uit India wel gelukt zijn om u te ontvoeren. U kon toch nog ontsnappen en verliet vervolgens het land (Vragenlijst, p. 3, vraag 5). Tijdens uw onderhoud met het CGVS vermeldde u echter niets van een ontvoering. U zou twee keer geslagen zijn door de handlangers van uw vijand waarna u het land zou hebben verlaten. Geconfronteerd met de verschillen tussen uw verklaringen, ontkende u deze eerste verklaring. U zou nooit gezegd hebben dat u ontvoerd werd (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring kan niet beschouwd worden als een afdoende uitleg en doet geen enkele afbreuk aan de voornoemde tegenstrijdigheid, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt.

Ten derde werd ook opgemerkt dat u nauwelijks een idee had waarom het conflict met uw vijand ooit ontstaan is en wie uw vijand precies is. U vermeldde dat de ruzie tussen uw vader, uw oom en J.S. (...) in 1994 is begonnen. J.S. (...) zou omwille van een stuk grond in conflict zijn geraakt met uw vader en zijn broer. Hij zou op uw vader en uw oom geschoten hebben met een revolver. Daarna zouden uw vader en uw oom klacht hebben ingediend tegen J. (...) waardoor ze nog meer in problemen zouden zijn terechtgekomen. U gevraagd hoe deze vijandschap is ontstaan, antwoordde u dat u de reden niet wist. "Misschien een grondconflict of iets anders", stelde u. Gevraagd om verdere uitleg, antwoordde u dat er een grondconflict was en voegde er ook aan toe dat u niet wist waarom ze tegen uw oom waren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Verder had u weinig informatie over uw vijand J.S. (...). Uw vader zou na het schietincident nog geslagen zijn door de handlangers van J. (...). J.S. (...) zou bovendien mensen kennen van de politie en van de politiek waardoor de klacht die uw vader en oom indienden niet behandeld werd. U gevraagd wie uw vader precies sloeg, wie de mensen waren die uw familie schade wilden toebrengen of met wie J. (...) contacten had van de politiek, kon u geen enkele naam noemen. Over J. (...) zelf weet u enkel en alleen dat hij in het dorp Boda woont in de staat Haryana (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Gevraagd om meer informatie over hem, kon u die niet aanreiken. Van iemand wiens vader, oom, broer betrokken waren in één zelfde conflict, en die tevens zelf op de vlucht moest slaan omwille van deze vijandschap met één bepaald persoon wordt redelijkerwijze verwacht dat hij interesse toont in dit probleem en acties onderneemt om meer te weten te komen over zijn vijand. Ook zou u een natuurlijke interesse moeten aantonen om meer te weten te komen over de reden waarom deze vijandschap ooit is ontstaan en waardoor uw familie onvrijwillig uit elkaar is gevallen. Uw desinteresse komt aldus niet overeen met uw verklaarde vrees.

Ten vierde is het evenmin geloofwaardig dat u pas twee maand voor uw vertrek uit India op de hoogte werd gesteld van deze vijandschap. U zou pas nadat u voor de tweede keer geslagen werd door een groep mensen, op de hoogte gebracht zijn door uw familie. Uw agressoren zouden de naam van J.S.

(...) hebben laten weten toen ze u in elkaar sloegen. Thuis vertelde u dit aan uw moeder waarna ze u deze informatie gaf. Dit is volstrekt ongeloofwaardig gezien u tevens ook aangaf dat uw broer al in 2012 naar Engeland is moeten vluchten omwille van deze vijandschap. Hij zou in 2012 ook geslagen zijn door de entourage van J.S. (...). Uw vader zou hem daarom naar Engeland hebben gebracht met een studentervisum (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). U was toen 18 jaar oud en had dus de nodige leeftijd en de maturiteit om het probleem te begrijpen. Bovendien zouden uw familieleden natuurlijkerwijze alles gedaan moeten hebben om u daarvan op de hoogte te brengen zodat u zich kon beschermen tegen mogelijke aanvallen. Dat dit niet gebeurd is, is verre van realistisch.

Ten vijfde is het zeer ongeloofwaardig dat uw familieleden 24 jaar na het voornoemde conflict nog een doelwit zouden zijn van die persoon. Uw vijand kan hiermee immers niets bereiken. U beweerde dat ze wraak wilden nemen omwille van de klacht die uw vader en uw oom hadden ingediend in 1994. Het blijkt tevens dat uw vijand nooit veroordeeld werd na deze klacht omdat hij mensen kende van de Congress Partij en ook bij de politie (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Het is dan ook niet aannemelijk dat hij 24 jaar na het voornoemde feit nog altijd op wraak uit zou zijn. Er dient te worden opgemerkt dat uw vader omwille van dit conflict dat in 1994 plaatsvond, pas in 2002, dus acht jaar later, India verliet. Hij zou acht jaar na het conflict plots nog eens geslagen zijn door zijn vijand waarna hij op de vlucht sloeg. Het overtuigt niet dat uw vader niet in 1994 het land verliet nadat hij bijna overleed aan een aanval door zijn vijand, maar wel pas in 2002 vluchtte nadat hij geslagen werd. Bovendien is het niet begrijpelijk waarom hij ineens na acht jaar terug geslagen werd door zijn vijand. Hetzelfde kan ook gezegd worden over uw broer die plots in 2012, net voor zijn vertrek uit India, geslagen werd door dezelfde vijand. Waarom deze vijand al die jaren niet in actie schoot en dan plots in 2002 en 2012 wel blijft onbegrijpelijk. Uzelf zou ook pas in 2016 in contact zijn gekomen met deze vijand die u in februari 2016 voor de eerste keer en in september 2017 voor de tweede keer sloeg. Opnieuw is het verre van realistisch dat deze vijand pas terug in 2017 in actie schoot. Het is evenmin begrijpelijk waarom hij u een keer in februari 2016 en een tweede keer anderhalf jaar later pas nog eens sloeg, zonder enig doel. Uw verklaringen zijn niet geloofwaardig en geven de indruk op dat u deze feiten toevoegt aan uw relaas om uw relaas aan te dikken. Overigens verklaarde u ook dat uw oom die in 1994 doelwit werd van de aanslag van uw vijand ook pas in 1998 naar Dubai verhuisde, wat ook geen direct gevolg kan zijn van die aanslag gezien de lange tijd tussen de feiten en zijn vertrek (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Ten zesde was u evenmin op de hoogte van het verdere verloop van uw problemen na uw vertrek uit India. U gaf vaagweg aan dat u hoorde van een vriend dat onbekende mensen naar het veld kwamen waar u vroeger speelde om naar u te zoeken. Verdere informatie hebt u echter niet omdat u niet meer in contact bent met die vriend (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). U bent echter wel nog in contact met uw moeder. Iemand in uw situatie die wegens doodsb bedreigingen zijn land heeft moeten verlaten zou ook wel interesse tonen in de feiten die zich na zijn vertrek hebben voorgedaan. U hebt immers nog contact met uw moeder, die nog steeds in India woont en via wie u deze informatie kon krijgen. Dat u deze interesse niet hebt kan enkel de ongeloofwaardigheid van uw problemen bevestigen.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten hebben pas waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De verklaring van uw vader, S.S. (...), betreffende de bovengenoemde problemen werd afgegeven op 28 april 2018, dus nadat u uw verzoek om internationale bescherming indiende. De verklaring van uw dorpsleider werd op vraag van uw moeder op dezelfde dag aangegeven. Aan dergelijke documenten met een duidelijk gesolliciteerd karakter kan geen bewijswaarde verleend worden. Bovendien werd in beide verklaringen aangegeven dat uw vader S.S. (...) een permanente bewoner is van uw dorp. Hij heeft zelf onderaan zijn verklaring als plaatsnaam "Nawanshahr" geschreven, hetgeen dan weer in strijd is met uw verklaring dat hij sinds 2002 als vluchteling zou wonen in Engeland. Bovendien beschikken de Indiase documenten over een relatieve bewijswaarde, aangezien het zeer gemakkelijk is om op niet-reguliere wijze Indische documenten te verkrijgen (landeninformatie nr. 1). De foto van uw vader in het ziekenhuis evenals de kopie van zijn ziekenhuiskaart en het ziekenhuisrapport kunnen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt dat uw asielaanvraag ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven verklaarde u ook een rapport van de politie te hebben neergelegd in verband met de aanslag op uw vader in 1994. Dit document is echter niet leesbaar. Tot slot dient te worden toegevoegd dat u geen enkel identiteitsdocument hebt neergelegd.

Bovendien zijn er indicaties dat u uw paspoort achterhoudt voor het CGVS. U zou uw paspoort kwijt zijn geraakt in Duitsland. U kan echter geen uitleg geven over hoe dit gebeurd is. Uw paspoort zou in uw zak hebben gezeten. Hoe het dan ineens verdween, weet u niet. Gevraagd of u iets deed om uw paspoort terug te vinden, antwoordde u dat u niets gedaan hebt en dat u dit aan niemand hebt verteld omdat u niemand kende in Europa. Gevraagd waarom u dat niet meedeelde met mensen uit de sikh-tempel waar u verbleef, kon u geen reden geven. Er zou een priester zijn geweest maar u zou hem ook niet verwittigd hebben van het verlies van uw paspoort (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Uw verklaringen zijn niet overtuigend. Het wekt de indruk op dat u uw paspoort achterhoudt, hetgeen eveneens wijst op uw gebrek aan medewerking.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van de artikelen 57/6/1, 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Omtrent de laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming, stelt verzoeker:

“Deze laattijdigheid is te wijten aan het gebrek aan kennis van het Belgische systeem voor internationale bescherming en de wil om in het Verenigd Koninkrijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen. In het Verenigd Koninkrijk wonen de vader en broer van verzoeker. Zij ontvluchtten hun land om dezelfde reden als hem.

Verzoeker wist dat er een systeem voor internationale bescherming bestond in België, maar door de wil om door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk, heeft hij hiervan geen gebruik gemaakt.

Dat verwerende partij stelt dat nergens uit de verklaringen van verzoeker gelezen kan worden dat hij van plan was om bescherming aan te vragen in Engeland.

Dat hem deze vraag niet specifiek gesteld werd. Er werd enkel gevraagd 'wat wilde u doen in Engeland?' en 'Had u nog andere doelen?'

Dat verzoeker uit deze vraagstelling niet begreep dat er werd gepeild naar zijn intentie om een verzoek om internationale bescherming te doen.

Verzoeker legde eerder valse verklaringen af betreffende zijn naam, nationaliteit en geboortedatum. Hij stelde van Pakistaanse nationaliteit te zijn en op grond van het conflict tussen de moslims en de christenen asiel aan te vragen. Echter legde hij deze valse verklaringen af uit schrik om terug gestuurd te worden naar zijn herkomst land, India.

Hij zou met andere woorden nog liever terug gestuurd worden naar een land alwaar er een conflict woedt ni. Pakistan, dan terug gestuurd te worden naar India, alwaar hij verwickeld is in een jarenlange vete.

Verwerende partij stelt dat de laattijdigheid van het indienen van het verzoek tot internationale bescherming afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees. Zij vermoeden dat het verzoek om internationale bescherming louter diende om een repatriëring naar India af te wenden.

Dat de vete tussen dhr. S.J. (...) en verzoekers' familie al jaren aan de gang is.

Dat zowel zijn vader als zijn broer reeds het land ontvluchtten om deze reden.”

Betreffende de aangehaalde tegenstrijdigheid, ontkent verzoeker formeel zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ.

Waar hem desinteresse wordt verweten inzake het conflict ten grondslag van zijn vrees, wijst verzoeker op zijn jeugdige leeftijd ten tijde van de feiten en wanneer zijn oom en vader het land verlieten. Een kind moet zich niet bezig houden met familievetes en geweld. Verzoekers broer verliet het land in 2012 maar was ook niet op de hoogte van het conflict. Verzoeker kreeg dus niet de kans zich diepgaand over het probleem te informeren. De familie lichtte hem indertijd niet in omdat deze dacht dat de rust zou weerkeren.

Vervolgens gaat verzoeker in op de neergelegde stukken. Hij vestigt op deze stukken de nadruk en stelt dat op de foto's te zien is dat zijn vader en oom in 1994 zwaar werden toegetakeld door S.J.. De foto's gaan vergezeld van medische attesten. Daarnaast legde verzoeker een verklaring neer van een familielid en van het dorps hoofd. Beiden bevestigen de aanval van 1994. Het is volgens verzoeker kort door de bocht om te stellen dat deze stukken geen bewijswaarde hebben, zeker nu ze zijn verhaal bevestigen en onderbouwen.

Verzoeker stelt voorts reeds te hebben verklaard dat hij zijn paspoort kwijtspeelde in Duitsland.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Verzoeker laat de bestreden beslissing vooreerst volledig ongemoeid en vecht deze niet aan waar gesteld wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Derhalve wordt dit gedeelte van de bestreden beslissing geacht niet betwist te zijn en blijft dit onverminderd gelden.

Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar India en een nood te hebben aan internationale bescherming ingevolge een conflict tussen zijn vader en zijn oom en een zekere J.S..

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Eerst en vooral dient te worden gewezen op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. U kwam in november 2017 in Griekenland aan waar u slechts twee dagen bleef. U reisde daarna verder naar Frankrijk waar u een maand bleef in een sikh-tempel (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Daarna reisde u naar Essen, Duitsland waar u gedurende twee à drie maand in een sikh-tempel verbleef. U wilde naar Engeland reizen om uw vader en broer te vervoegen maar werd echter opgepakt in België op 8 maart 2018. In geen van deze EU-landen waar u verbleef hebt u bescherming aangevraagd. U wist niet dat men in België internationale bescherming mocht aanvragen, zo stelde u. U wist echter wel dat een asielpcedure bestond in Duitsland (CGVS Notities

van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Ook toen u hier opgepakt werd hebt u verklaard dat u van plan was om naar Duitsland te gaan waar u internationale bescherming wilde aanvragen. Aan uw verklaringen kan geen geloof worden gehecht. U hebt immers zelf verklaard dat u “absoluut geen asiel wilde aanvragen in België” (zie Weerslag van het gesprek in het kader van het hoorrecht, dd. 13 maart 2018, vraag 7). Hieruit kan afgeleid worden dat u wel wist van het bestaan van de mogelijkheid om een aanvraag om internationale bescherming te doen in België maar dat u weigerde om dat te doen om bepaalde redenen. Verder werd u tijdens uw onderhoud door het CGVS ook de vraag gesteld waarom u in Duitsland geen bescherming aanvroeg tijdens uw verblijf van twee à drie maand daar. U antwoordde dat u geen bescherming vroeg omdat u naar Engeland wilde gaan, hetgeen dan uw eerdere verklaring tegenspreekt. Toen u even later gevraagd werd wat u dan wilde doen in Engeland verklaarde u dat u samen met uw vader en broer wilde werken in Engeland. Gevraagd of u daarnaast nog andere doelen had, antwoordde u negatief (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Nergens uit uw verklaringen kan gelezen worden dat u van plan was om bescherming aan te vragen in Engeland. Bovendien werd ook opgemerkt dat u wel kennis had van het asielsysteem in België. U hebt immers valse verklaringen afgelegd betreffende uw naam, nationaliteit en geboortedatum met als doel om niet teruggestuurd te worden naar India. Zo hebt u initieel verklaard een Pakistaanse burger te zijn die voor zijn leven zou vrezen in Pakistan omwille van de problemen tussen christenen en moslims daar (Weerslag van het gesprek in het kader van het hoorrecht, dd. 13 maart 2018, vraag 2, 5, 6). Toen uw echte identiteit naar boven kwam gaf u toe uit India afkomstig te zijn. Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u gevraagd waarom u valse identiteitsgegevens heeft gebruikt. U antwoordde dat u niet naar India wilde teruggestuurd worden en zich daarom voordeed als Pakistaan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Dit toont enigszins aan dat u wel toegang had tot de informatie dat, indien u zich voordeed als Pakistaan, u mogelijk meer kans zou maken op internationale bescherming, wat uw vermeende onwetendheid van het asielsysteem in België duidelijk tegenspreekt. Tot slot hebt u zelf ook aangegeven dat uw vader reeds in 2002 bescherming heeft aangevraagd in Engeland. Hij zou een positief antwoord hebben gekregen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Zo woont hij sindsdien als vluchteling in Engeland. Iemand wiens vader zelf gebruik heeft gemaakt van het recht op het aanvragen van bescherming, zal duidelijk wel op de hoogte zijn geweest van deze mogelijkheid. U bent trouwens ook een opgeleid persoon die omringd wordt door een netwerk in Europa (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). U verbleef verschillende weken of maanden in sikh-tempels waar u in contact kwam met andere mensen. U zou hen ook hebben kunnen vragen hoe u een verzoek moest indienen voor internationale bescherming, mocht u die intentie en noodzaak hebben. Van iemand die beweert omwille van een gegronde vrees voor vervolging zijn thuisland te hebben verlaten, kan en mag er verwacht worden dat deze zich na aankomst in een veilig land zo snel mogelijk tot de bevoegde diensten daar zou wenden om bescherming aan te vragen. De vaststelling dat u hiermee zes maand lang wachtte, en dan pas dergelijke aanvraag deed wanneer al een repatriëring naar uw herkomstland gepland werd, breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees volledig af. Het vermoeden bestaat dan ook dat u een verzoek om internationale bescherming indienende louter om een repatriëring naar India af te wenden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Integendeel erkent hij in het verzoekschrift dat hij wist dat er in België een systeem bestond voor internationale bescherming. Tevens stelt hij dat hij hiervan bewust geen gebruik maakte omdat hij naar Engeland wilde doorreizen. In tegenstelling met wat verzoeker heden beweert, blijkt daarbij uit zijn verklaringen bij het CGVS duidelijk dat hij ook niet de intentie had om in Engeland asiel aan te vragen. Gevraagd wat hij in Engeland wilde doen, gaf hij slechts aan dat hij naar zijn vader en broer wilde gaan en samen met hen wilde werken. Gevraagd of hij nog andere doelen had, antwoordde hij: “Nee. Geen ander doel” (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4). Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Dat verzoeker na aankomst in Europa dermate lang talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Ten tweede zijn er belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw eerdere verklaring betreffende uw problemen en uw latere verklaringen. Initieel verklaarde u voor DVZ dat uw vijand u twee keer getracht heeft om te ontvoeren waaraan u telkens kon ontsnappen. Het zou hen uiteindelijk twee maand voor uw vertrek uit India wel gelukt zijn om u te ontvoeren. U kon toch nog ontsnappen en verliet vervolgens het land (Vragenlijst, p. 3, vraag 5). Tijdens uw onderhoud met het CGVS vermeldde u echter niets van een ontvoering. U zou twee keer geslagen zijn door de handlangers van uw vijand waarna u het land zou hebben verlaten. Geconfronteerd met de verschillen tussen uw verklaringen, ontkende u deze eerste verklaring. U zou nooit gezegd hebben dat u ontvoerd werd (CGVS Notities van het persoonlijk

onderhoud, p. 9). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring kan niet beschouwd worden als een afdoende uitleg en doet geen enkele afbreuk aan de voornoemde tegenstrijdigheid, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motivering. Met de eenvoudige ontkenning van de verklaringen die hij aflegde bij het invullen van de vragenlijst, doet hij namelijk hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, aperte tegenstrijdigheden in zijn gezegden. De verklaringen die in de vragenlijst zijn opgenomen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bovendien ondertekende verzoeker deze uitdrukkelijk voor akkoord nadat zij aan hem werden voorgelezen in het Punjabi. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Daarenboven gaf verzoeker bij het CGVS aan dat het eerste interview, tijdens hetwelk de vragenlijst werd ingevuld, goed was verlopen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.2).

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"Ten derde werd ook opgemerkt dat u nauwelijks een idee had waarom het conflict met uw vijand ooit ontstaan is en wie uw vijand precies is. U vermeldde dat de ruzie tussen uw vader, uw oom en J.S. (...) in 1994 is begonnen. J.S. (...) zou omwille van een stuk grond in conflict zijn geraakt met uw vader en zijn broer. Hij zou op uw vader en uw oom geschoten hebben met een revolver. Daarna zouden uw vader en uw oom klacht hebben ingediend tegen J. (...) waardoor ze nog meer in problemen zouden zijn terechtgekomen. U gevraagd hoe deze vijandschap is ontstaan, antwoordde u dat u de reden niet wist. "Misschien een grondconflict of iets anders", stelde u. Gevraagd om verdere uitleg, antwoordde u dat er een grondconflict was en voegde er ook aan toe dat u niet wist waarom ze tegen uw oom waren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Verder had u weinig informatie over uw vijand J.S. (...). Uw vader zou na het schietincident nog geslagen zijn door de handlangers van J. (...). J.S. (...) zou bovendien mensen kennen van de politie en van de politiek waardoor de klacht die uw vader en oom indienden niet behandeld werd. U gevraagd wie uw vader precies sloeg, wie de mensen waren die uw familie schade wilden toebrengen of met wie J. (...) contacten had van de politiek, kon u geen enkele naam noemen. Over J. (...) zelf weet u enkel en alleen dat hij in het dorp Boda woont in de staat Haryana (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Gevraagd om meer informatie over hem, kon u die niet aanreiken. Van iemand wiens vader, oom, broer betrokken waren in één zelfde conflict, en die tevens zelf op de vlucht moest slaan omwille van deze vijandschap met één bepaald persoon wordt redelijkerwijze verwacht dat hij interesse toont in dit probleem en acties onderneemt om meer te weten te komen over zijn vijand. Ook zou u een natuurlijke interesse moeten aantonen om meer te weten te komen over de reden waarom deze vijandschap ooit is ontstaan en waardoor uw familie onvrijwillig uit elkaar is gevallen. Uw desinteresse komt aldus niet overeen met uw verklaarde vrees.

(...)

Ten zesde was u evenmin op de hoogte van het verdere verloop van uw problemen na uw vertrek uit India. U gaf vaagweg aan dat u hoorde van een vriend dat onbekende mensen naar het veld kwamen waar u vroeger speelde om naar u te zoeken. Verdere informatie hebt u echter niet omdat u niet meer in contact bent met die vriend (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). U bent echter wel nog in contact met uw moeder. Iemand in uw situatie die wegens doodsb bedreigingen zijn land heeft moeten verlaten zou ook wel interesse tonen in de feiten die zich na zijn vertrek hebben voorgedaan. U hebt immers nog contact met uw moeder, die nog steeds in India woont en via wie u deze informatie kon krijgen. Dat u deze interesse niet hebt kan enkel de ongeloofwaardigheid van uw problemen bevestigen."

Verzoeker slaagt er niet deze motieven te ontcrachten. Met de uitleg die hij verstrekt in het onderhavige verzoekschrift, verklaart hij zijn onwetendheid en zijn gebrek aan interesse immers hoegenaamd niet. Uit verzoekers verklaringen bij het CGVS blijkt dat hij nog in contact staat met zowel zijn moeder in India als zijn vader en broer in Engeland (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Aldus had hij zich via deze wegen eenvoudigweg kunnen en moeten informeren over het probleem dat en de situatie die naar zijn eigen verklaringen de kern uitmaakt van zijn verzoek om internationale bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een ernstig gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Ten vierde is het evenmin geloofwaardig dat u pas twee maand voor uw vertrek uit India op de hoogte werd gesteld van deze vijandschap. U zou pas nadat u voor de tweede keer geslagen werd door een groep mensen, op de hoogte gebracht zijn door uw familie. Uw agressoren zouden de naam van J.S.

(...) hebben laten weten toen ze u in elkaar sloegen. Thuis vertelde u dit aan uw moeder waarna ze u deze informatie gaf. Dit is volstrekt ongeloofwaardig gezien u tevens ook aangaf dat uw broer al in 2012 naar Engeland is moeten vluchten omwille van deze vijandschap. Hij zou in 2012 ook geslagen zijn door de entourage van J.S. (...). Uw vader zou hem daarom naar Engeland hebben gebracht met een studentervisum (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). U was toen 18 jaar oud en had dus de nodige leeftijd en de maturiteit om het probleem te begrijpen. Bovendien zouden uw familieleden natuurlijkerwijze alles gedaan moeten hebben om u daarvan op de hoogte te brengen zodat u zich kon beschermen tegen mogelijke aanvallen. Dat dit niet gebeurd is, is verre van realistisch.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat zijn familie ervan zou zijn uitgegaan dat de rust zou weerkeren en dat zijn belagers verzoeker, dit in tegenstelling met zijn oom en vader en, nadien, zijn broer, wel met rust zouden laten, is gelet op de door verzoeker geschetste voorgaanden in het geheel niet geloofwaardig.

Ook de algehele gang van zaken, zoals geschetst door verzoeker, mist geloofwaardigheid. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten vijfde is het zeer ongeloofwaardig dat uw familieleden 24 jaar na het voornoemde conflict nog een doelwit zouden zijn van die persoon. Uw vijand kan hiermee immers niets bereiken. U beweerde dat ze wraak wilden nemen omwille van de klacht die uw vader en uw oom hadden ingediend in 1994. Het blijkt tevens dat uw vijand nooit veroordeeld werd na deze klacht omdat hij mensen kende van de Congress Partij en ook bij de politie (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Het is dan ook niet aannemelijk dat hij 24 jaar na het voornoemde feit nog altijd op wraak uit zou zijn. Er dient te worden opgemerkt dat uw vader omwille van dit conflict dat in 1994 plaatsvond, pas in 2002, dus acht jaar later, India verliet. Hij zou acht jaar na het conflict plots nog eens geslagen zijn door zijn vijand waarna hij op de vlucht sloeg. Het overtuigt niet dat uw vader niet in 1994 het land verliet nadat hij bijna overleed aan een aanval door zijn vijand, maar wel pas in 2002 vluchtte nadat hij geslagen werd. Bovendien is het niet begrijpelijk waarom hij ineens na acht jaar terug geslagen werd door zijn vijand. Hetzelfde kan ook gezegd worden over uw broer die plots in 2012, net voor zijn vertrek uit India, geslagen werd door dezelfde vijand. Waarom deze vijand al die jaren niet in actie schoot en dan plots in 2002 en 2012 wel blijft onbegrijpelijk. Uzelf zou ook pas in 2016 in contact zijn gekomen met deze vijand die u in februari 2016 voor de eerste keer en in september 2017 voor de tweede keer sloeg. Opnieuw is het verre van realistisch dat deze vijand pas terug in 2017 in actie schoot. Het is evenmin begrijpelijk waarom hij u een keer in februari 2016 en een tweede keer anderhalf jaar later pas nog eens sloeg, zonder enig doel. Uw verklaringen zijn niet geloofwaardig en geven de indruk op dat u deze feiten toevoegt aan uw relaas om uw relaas aan te dikken. Overigens verklaarde u ook dat uw oom die in 1994 doelwit werd van de aanslag van uw vijand ook pas in 1998 naar Dubai verhuisde, wat ook geen direct gevolg kan zijn van die aanslag gezien de lange tijd tussen de feiten en zijn vertrek (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Bijgevolg blijven deze pertinente motieven, die steun vinden in het dossier, onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ten berde gebrachte vluchtmotieven en de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging.

De door verzoeker neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) zijn niet van zulke aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen en vrees kunnen herstellen. Omtrent deze documenten wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

“De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten hebben pas waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De verklaring van uw vader, S.S. (...), betreffende de bovengenoemde problemen werd afgegeven op 28 april 2018, dus nadat u uw verzoek om internationale bescherming indiende. De verklaring van uw dorpsleider werd op vraag van uw moeder op dezelfde dag aangegeven. Aan dergelijke documenten met een duidelijk gesolliciteerd karakter kan geen bewijswaarde verleend worden. Bovendien werd in beide verklaringen aangegeven dat uw vader S.S. (...) een permanente bewoner is van uw dorp. Hij heeft zelf onderaan zijn verklaring als plaatsnaam “Nawanshahr” geschreven, hetgeen dan weer in strijd is met uw verklaring dat hij sinds 2002 als vluchteling zou wonen in Engeland. Bovendien beschikken de Indiase documenten over een relatieve bewijswaarde, aangezien het zeer gemakkelijk is om op niet-reguliere wijze Indische documenten te verkrijgen (landeninformatie nr. 1). De foto van uw vader in het ziekenhuis evenals de kopie van zijn ziekenhuiskaart en het ziekenhuisrapport kunnen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een

ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt dat uw asielrelaas ongelooftwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven verklaarde u ook een rapport van de politie te hebben neergelegd in verband met de aanslag op uw vader in 1994. Dit document is echter niet leesbaar. Tot slot dient te worden toegevoegd dat u geen enkel identiteitsdocument hebt neergelegd. Bovendien zijn er indicaties dat u uw paspoort achterhoudt voor het CGVS. U zou uw paspoort kwijt zijn geraakt in Duitsland. U kan echter geen uitleg geven over hoe dit gebeurd is. Uw paspoort zou in uw zak hebben gezeten. Hoe het dan ineens verdween, weet u niet. Gevraagd of u iets deed om uw paspoort terug te vinden, antwoordde u dat u niets gedaan hebt en dat u dit aan niemand hebt verteld omdat u niemand kende in Europa. Gevraagd waarom u dat niet meedeelde met mensen uit de sikh-tempel waar u verbleef, kon u geen reden geven. Er zou een priester zijn geweest maar u zou hem ook niet verwittigd hebben van het verlies van uw paspoort (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Uw verklaringen zijn niet overtuigend. Het wekt de indruk op dat u uw paspoort achterhoudt, hetgeen eveneens wijst op uw gebrek aan medewerking.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de loutere herhaling van de bewering dat hij zijn paspoort in Duitsland zou zijn kwijtgespeeld, doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent deze bewering gedane vaststellingen. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot een loutere ontkenning en betwisting van de voormelde motieven. Hiermee doet hij aan deze motieven geenszins afbreuk.

Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing met recht besloten als volgt:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT